

Spoed schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 20 november 2008, is appelland in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, hem medegedeeld bij brief gedateerd 10 oktober 2008, door appelland gezien op 18 oktober 2008, houdende (spoed)schorsing van appelland op grond van artikel 3.14 van de CAO-PO.

Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. De zaak is op 22 december 2008 te Eindhoven ten overstaan van de commissie behandeld in aanwezigheid van appelland. Namens verweerster was aanwezig de heer, voorzitter van de Raad van Bestuur van verweerster, bijgestaan door de genoemde gemachtigde. Appelland heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

Appelland is per 1 juli 2008 benoemd tot directeur van de onder het bevoegd gezag van verweerster staande Interconfessionele basisschool te, zulks voor bepaalde tijd tot en met 30 juni 2009.

Ten tijde van de benoeming waren er de nodige problemen op, De problemen waren zowel van organisatorische als van onderwijskundige aard. Ter oplossing van deze problemen heeft verweerster, via een profielschets, gezocht naar een stevig persoon om orde op zaken te stellen. Zodoende is appelland als nieuwe directeur van de school begonnen met het doorvoeren van, ook volgens verweerster noodzakelijke, veranderingen. Dit bracht spanningen teweeg, die culmineerden op 9 oktober 2008. Op die dag heeft (nagenoeg) het hele team zich na afloop van de lessen onaangekondigd vervoegd bij het bureau van de voorzitter van het bestuur. In een ongeveer tweeënhalf uur durende, zeer emotionele bijeenkomst hebben de aanwezige leden van het team unaniem een groot aantal ernstige klachten over het optreden van appelland naar voren gebracht. Tijdens de bijeenkomst heeft het team, samengevat, naar voren gebracht dat appelland zich dominant opstelde, een intimiderende en zelfs dreigende houding had aangenomen en handelde zonder oog te hebben voor of rekening te houden met de schoolcultuur. Een belangrijk deel van het team was voornemens zich ziek te melden als niet onmiddellijk actie zou worden genomen.

De volgende dag heeft de voorzitter van het bestuur appelland op de hoogte gesteld van de inhoud van de bezwaren. Aan appelland is de mogelijkheid gegeven zijn opvatting hierover kenbaar te maken. In dit gesprek met de voorzitter heeft appelland te kennen gegeven dat hij het als een acceptabel bedrijfsrisico beschouwde dat een substantieel deel van het team op korte termijn zou uitvallen danwel de school zou verlaten.

Voor verweerster, die hierop een duidelijk andere visie had, was dit reden om appelland met onmiddellijke ingang te schorsen voor de duur van 4 weken.

3. De standpunten van partijen

Appelland beroept zich in de eerste plaats op formele gebreken van het bestreden besluit.

Lid 2 van artikel 3.14 CAO-PO bepaalt dat een besluit tot schorsing zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen drie dagen schriftelijk wordt bevestigd. Het mondelinge besluit heeft appelland op vrijdag 10 oktober 2008 te horen gekregen; de schriftelijke bevestiging is per aangetekend schrijven pas op 14 oktober 2008 bij appelland thuis aangeboden. Dat is nà drie dagen.

Ingevolge artikel 3.14 lid 1 van de CAO-PO kan schorsing plaatsvinden indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is.

Het simpele feit dat een groot deel van het team vermeende klachten heeft geuit bij het bestuur en heeft gedreigd zich ziek te melden levert nog geen dringende noodzakelijkheid op.

Op grond van artikel 3.14 van de CAO-PO dient het bestuur eerst een voornemen tot schorsing bekend te maken. Dit heeft appelland nooit bereikt. Lid 2 van genoemd artikel bepaalt dat, voordat de schorsing plaatsvindt, de werknemer in de gelegenheid wordt gesteld zijn zienswijze omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. Appelland heeft deze gelegenheid niet gehad. Voorts is de zienswijze van de werknemer niet in de bevestiging opgenomen. Aan appelland is toegezegd dat hij een kopie zou ontvangen van het verslag met de klachtuitlatingen van het team.

Inhoudelijk voert appellant het volgende aan.

Er is nimmer sprake geweest van een door onafhankelijk derde geobjectiveerd vastgesteld disfunctioneren. Er heeft geen coachingstraject plaatsgevonden. Er zijn geen negatieve functioneringsgesprekken gevoerd. De (vermeende) verklaringen geuit door de teamleden worden niet overgelegd.

Op het verweer van verweerster zal hierna, voorzover nodig, worden teruggekomen.

4. De beoordeling

De formele bezwaren

Het schorsingsbesluit is mondeling medegedeeld op vrijdag 10 oktober 2008 en eerst op 14 oktober 2008 schriftelijk bevestigd. Dit levert een overschrijding op van de in artikel 3.14 lid 2 CAO-PO genoemde termijn van 3 dagen. Gegrond verklaring van het beroep levert dit echter niet op, nu niet is gesteld of gebleken, dat appellant tengevolge van de (geringe) overschrijding in enig belang is geschaad.

Ook het bezwaar van appellant, erop neerkomende dat hij niet in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken voordat hij werd geschorst, zal de commissie niet honoreren. In het gesprek van 10 oktober 2008 is immers aan appellant mededeling gedaan van de tegen hem gerezen bezwaren. Blijkens de schriftelijke vastlegging van het besluit van 10 oktober 2008 is appellant vervolgens in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen kenbaar te maken. Nadat deze opvattingen waren aanhoord heeft verweerster, mede gelet op de inhoud van deze opvattingen, het schorsingsbesluit genomen en medegedeeld. Hoewel een duidelijker cesuur tussen voornemen en definitief besluit beter ware geweest, komt deze gang van zaken niet in strijd met artikel 3.14 lid 2 van de CAO-PO.

De zienswijze van appellant is wel degelijk in het schorsingsbesluit opgenomen.

Ten slotte is in het geheel niet aannemelijk geworden dat, zoals appellant stelt, de inhoud van het schriftelijk besluit niet overeenkomt met de inhoud van het mondelinge besluit.

Daarmee worden alle formele bezwaren van appellant verworpen

De inhoudelijke bezwaren

Ingevolge artikel 3.14 lid van de CAO-PO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste 4 weken indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is.

De commissie is van oordeel dat verweerster op redelijke gronden kon en mocht menen dat een dergelijke dringende noodzaak bestond. Daarvoor gelden de navolgende overwegingen.

Voor de commissie is voldoende komen vast te staan dat nagenoeg het gehele team zeer ernstige bezwaren tegen appellant had, zodanig ernstig zelfs dat vanwege de wijze waarop de stijl van leidinggeven door appellant werd ervaren de continuïteit van het onderwijs op de school acuut in gevaar dreigde te komen.

Verweerster heeft de juiste weg gekozen door de ontstane ernstige problematiek met appellant te bespreken.

Toen de voorzitter van het bestuur van verweerster de volgende dag met appellant over het gebeurde in gesprek ging en hem voorhield wat er aan de hand was, heeft appellant blijkens de niet door hem bestreden schriftelijke bevestiging van het gesprek als volgt gereageerd:

“U gaf aan dat u zich volledig bewust bent van uw aanpak en het als een te accepteren “bedrijfsrisico” beschouwt dat een substantieel deel van het team op korte termijn uitvalt danwel de school verlaat. Het is een door u bewust gekozen strategie om medewerkers onder druk te zetten en zonder rekening te houden met persoonlijke omstandigheden en opvattingen van belanghebbenden datgene te doen wat in uw ogen noodzakelijk is.”

Het is alleszins begrijpelijk dat deze stellingname, waarmee verweerster zich absoluut niet kon verenigen, haar heeft gebracht tot het bestreden besluit. Verweerster had, gelet op hetgeen was voorgevallen en gelet op de reactie van appellant voldoende grond om aan te nemen dat de continuïteit van het onderwijs op de school, bij gebreke van ingrijpen, in acuut gevaar zou komen. Daarmee is de dringende noodzakelijkheid van de spoedschorsing gegeven.

Het voorgaande brengt mee dat het beroep tegen de spoedschorsing ongegrond zal worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 22 december 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. G.M.J. Prick, mr. A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.